

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van ‘geloof hebben in God’. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

1 De roeping van Abram

‘Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou.’ (Hebr. 11:8)

Lees Genesis 11:26-12:9. Abraham was 75 jaar, toen hij door de Heer geroepen werd. Hij leefde 350 jaar na de zondvloed, de 19^e eeuw voor Chr., zo’n 4000 jaar geleden. Hij was een Sumerische Semiet. Hij kwam uit het zuidrijk van Mesopotamië (huidige Irak). Het culturele en religieuze centrum van het zuidrijk was Ur (der Chaldeeën). De Sumeriërs dienden verschillende goden, zoals Bel (Marduk) en de godin Naddar-Sin, de maangodin (Joz 24:2). Vooral langs de handelsroutes waren vele heiligdommen, zo ook in Ur en Haran. In Kanaän zou Abraham veel te maken krijgen met de Baäl en Astarte.

Een paar gegevens:

- Gen 11:26-27 zegt, dat Terach (afstammeling van Seth) vanaf zijn 70ste 3 zonen verwekte.
- Gen 11:31 zegt, dat hij zijn familie meenam (behalve Nahor en familie) richting Kanaän.
- Gen 11:32 zegt, dat Terach sterft in Haran als hij 205 is.
- Hand. 7:2 zegt, dat Jahweh in Ur al aan Abram verscheen.
- Hand. 7:4 zegt, dat hij na de dood van Terach naar Kanaän gaat.
- Waarschijnlijk is Abram niet de oudste zoon, en is hij geboren toen Terach 130 was.
- Waarschijnlijk hebben ze tussen de 25 en de 50 jaar in Haran gewoond.

Abram woonde met Sarai buiten Ur, in een groot tentenkamp. Het vruchtbare gebied werd bevoeid door de Eufraat en de Tigris. Ur was een bloeiende handelsstad. Abram en zijn familie waren aanzienlijk, rijk, sterk. Het stond in die tijd al vast, dat Sarai onvruchtbaar was. Terach diende de afgoden, Abram was zeker religieus, opende zich voor de Ene God.

Roeping

Lees Jesaja 51:2 en Hand. 7:2-4

God verscheen aan Abram, sprak met hem. Hoe? In ieder geval persoonlijk. Hoewel Terach ook besluit te gaan (er waren in die tijd volksverhuizingen, ook richting Kanaän), werd Abraham persoonlijk, door de GROTE IK-BEN geroepen. Er staat nergens, hoe hij geroepen werd.

‘Volg Mij’ klinkt door heel de Bijbel. Abram **hoort** de stem van de Heer. God roept hem, zonder het einddoel te melden, zonder de hele route van te voren te melden, zonder een dichtgetimmerd contract. Zie ook Marcus 1:18; Jezus gebruikt twee woorden: ‘Volg Mij’!

De discipelen moesten kiezen om te volgen, de schepen aan land te trekken. Zelfs gezinnen, families, banen, persoonlijke doelen werden naar het tweede plan geschoven. Natuurlijk draagt de Heer niet op om geen gezins-familie leven te hebben. Hij wil wel op de eerste plaats staan. Paulus moest alles achterlaten, loslaten, vergeten, uitstrekken naar voren, jagen (Fil 3:8, 10, 14). Abram kwam voor de keuze te staan, hij werd door Gods stem opgedragen, uitgedaagd om radicale stappen te ondernemen, door geloof, in gehoorzaamheid. 2 Kor 5:14: de liefde van Christus dringt mij... Ik volg niet als slaaf, maar als vriend. Jakobus 2:23=> 'en het schriftwoord werd vervuld, dat zegt: Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een **vriend** van God genoemd.'

Haran is gevaarlijk. Je bent een eind op weg, maar omstandigheden, familie, vrienden willen je compromissen laten sluiten. 'Haran is mooi genoeg, je hebt al veel opgegeven, denk aan je familie, blijf aan deze kant van de rivier..' Radicaal volgen, is je bestemming bereiken. In de hemel moet ik uitleggen, of ik daar gekomen ben, waar de Heer me wilde hebben. God riep Abram in Ur, Hij riep opnieuw in Haran, (Joz 24:3) om niet te blijven steken, maar door te gaan.

Roeping heeft consequenties:

- Gods wil gaat boven mijn persoonlijke wil. Hij dwingt me niet, ik heb vrije keuze. Elisa (1 Kon 19:20) werd geroepen, hij kon ook thuisblijven.
- Gods wil gaat boven de wil van mijn familie (Luc 14:25-27) Terach was een belemmering, hij was de man van compromissen, hij was gericht op afgoden (die je van God afhouden).
- Gods wil gaat boven die van mijn werk (Luc 5:10-11)
- Gods wil vraagt 100% overgave en gehoorzaamheid (...één ding ontbreekt u...)

De Heer roept ook ons. Temidden van de afgoderij, negatieve omgevingen, mensen die tegen God zijn, roept Hij. Ik moet leren om zijn stem te verstaan. Hij roept mij persoonlijk, door heel de bijbel. Hij roept mij persoonlijk door de stem van de Heilige Geest, door prediking, profetie, etc. Wie oren heeft om te horen, moet horen wat de Geest zegt en in geloof gehoorzamen. Als Hij roept, dan heeft Hij ook een plan, een doel. Abram werd o.a. vader van Israël

Mijn roeping:

- geroepen tot Volgeling, discipelschap, gehoorzamen, vertrouwen
- geroepen tot Vreemdeling, heiliging, afgezonderd, toegewijd
- geroepen tot Vriendschap, gemeenschap, aanbidding
- geroepen tot Voorbeeld, getuige in woord en in daad

Geloof ik dat God mij roept?

Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen. 1 Thess. 5:24

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

1 De roeping van Abram

- 1 Wat sprak je in het bijzonder aan in deze les?
- 2 Waarom zou God juist Abram geroepen hebben?
- 3 Heb jij de stem van God gehoord, riep Hij je? Hoe, wanneer, waar, waartoe?
- 4 Hoe staat je gezin, familie t.o.v. je geloof, en je roeping om Hem te volgen?
- 5 Hoe ervaar je de roeping tot de vier V's (volgeling, vreemdeling, vriend, voorbeeld)?
- 6 ‘Door het geloof is hij gegaan’ (Hebr. 11) Wat betekent dit voor jou?
- 7 Op welke wijze ervaar je ook wel eens een ‘Haran’ in het volgen van de Heer?
- 8 Heb jij ook verlangen, om (verder) op weg te gaan, naar de plaats van bestemming?

Bid met elkaar, dat ieder de stem van de Heer zal verstaan als Hij roept. Bid, dat ieder radicaal de Heer zal volgen; geef je over aan Hem. Kies voor degene die je roept, en voor de roeping!

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelooft, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van ‘geloof hebben in God’. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

2 Abraham en het altaar

‘En hij bouwde daar een altaar voor de Here, die hem verschenen was.’ (Genesis 12:7)

Lees Genesis 12:1-9. Abraham was geroepen door de Heer, en in gehoorzaamheid en geloof gegaan. Hij kwam in een goddeloze omgeving. Zijn opdracht was om het beloofde land in bezit te nemen. In het leven van Abraham zien we, dat het altaar een dominante, onmisbare plaats innam. Steeds weer koos hij voor het altaar. Het gevolg was, dat zijn geloof sterk groeide. Gods-geloof en altaar zijn niet los te maken.

Het Hebr. woord voor altaar is ‘mizbeach’, wat betekent: **slachtplaats**. Bijna altijd werd er geslacht, geofferd, gedood. (ook werden er spijs-plengoffers gebracht). Een dier, een leven werd aan God gegeven.

Lees Exodus 20:24-26

Op het altaar worden brand-en vredeoffers gebracht. De Heer (1) gedenkt zijn naam daar, (2) komt tot mij en (3) zegt mij.

Het centrum van mijn geloof is het volbrachte werk van Jezus aan het kruis van Golgotha.

Vers 25: het altaar is geen werk van mensenhanden; Hij deed het werk. Vers 26: Het altaar is heilig.

Als eerste kwam hij bij Sichem, Moré, het eikenbos. Daar stond de waarzeggers-(of orakel-) terebint (Rich 9:37). Genesis 35:4 vermeldt, dat Jacob daar de afgoden van Lea en Rachel begroef. Ook plaatste Jozua daar gedenksteden. (lees Jozua 24:22-27). Dit altaar maakte dus een duidelijke scheiding tussen het wereldse, occulte, zondige, en het Rijk van God. Zo is het ook met het kruis van de Heer Jezus.

Galaten 6:14 zegt, dat het kruis de scheiding tussen mij en de wereld is.

Ten tweede bouwt hij een altaar tussen Ai en Betel (Genesis 12:8).

Ai betekent ‘puinhoop’ en Betel betekent ‘huis van God’.

Ik moet altijd het kruis hebben tussen de puinhoop van de wereld met zijn verleidingen

(denk aan Achan, Jozua 7) en de gemeenschap met de Heer. (2 Kor 6:16-18). Opnieuw Galaten 6:14!

Hij riep daar de naam des Heren aan. Hij was een bidder, een aanroeper, een aanbieder!

Aanbidders hebben een levensstijl, die God verheerlijkt.

Het centraal stellen van Jezus in je leven en duidelijke grenzen trekken tussen jou en de wereld laat geloof groeien. Je verwacht het niet van de puinhoop om je heen, maar van Hem alleen!

Ten derde zien we, dat Abram terugkeert naar het altaar tussen Ai en Betel (Genesis 13:3 en 4). Hij was in problemen gekomen, had fouten gemaakt. We gaan hier de volgende keer op in. Dat Abram naar het altaar reisde was een teken van nederigheid. Als wij willen, dat geloof zal groeien, dan moeten we altijd een hart van nederigheid hebben. We moeten leren uit genade te leven. Denk aan David (Psalm 51). Hij was een man naar Gods hart (Hand 13:22). Vergeving (vragen / schenken) en geloof is niet te scheiden.

Ten vierde zien we, dat Abram gaat wonen bij Mamre, Hebron. Daar bouwt hij een altaar.

Mamre betekent ‘vettigheid, levenskracht’ en Hebron betekent ‘plaats van het verbond’.

Abram had afscheid van Lot genomen. De keuze van Abram was om de Heer op de eerste plaats te hebben. De Heer verschijnt hem, geeft zijn beloften.

Voorts zien we, dat de keuze voor het altaar niet gaat zonder strijd. In hoofdstuk 14 van Genesis haalt Abram overwinning op de koningen van het Oosten. Na de strijd komt Melchisedek, de koning van Salem, priester van de Allerhoogste, hem tegemoet met brood en wijn. Abram gaf de Heer tienden en weigerde gezegend te worden door de koning van Sodom. Hij koos voor het altaar om de Heer te geven waar Hij recht op heeft.

In Genesis 15:1-21 zien we, dat geloof, verbond en het offer van de Heer met elkaar verbonden zijn. Abram moest geloven in het eenzijdig gesloten verbond van de Heer met hem. De Heer laat ons steeds weer zien op Golgotha, de plaats, waar Hij zijn verbond heeft bekrachtigd. Het testament is geopend. (Hebr. 9:16-18) Mijn geloof is gebaseerd op het volbrachte werk.

Genesis 17:24 spreekt van de besnijdenis. Ook hier zien we, dat het volgen van de Heer radicale keuzes vraagt.

Genesis 22:1-19 spreekt van een geweldige geloofsbeproeving. De Heer vraagt ALLES! Hij gaf mij alles, omdat Hij in mij gelooft. Wil ik Hem alles geven, omdat ik in Hem geloof? Vers 16: wil ik de Heer iets onthouden? Iedereen zal zijn geloofsbeproevingen, crisissen hebben. Het is daarom belangrijk, dat je al hebt geleerd om vertrouwd te zijn met het altaar.

Hebr. 11:17 zegt *'Door het geloof heeft Abraham, toen hij verzocht werd, Izaak ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren, hij, tot wie gezegd was: Door Izaak zal men van nageslacht van u spreken. Hij heeft overwogen, dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken, en daaruit heeft hij hem ook bij wijze van spreken teruggekregen.'*

Natuurlijk heeft Abraham de Heer meer geofferd. Alleen al om Hem te eren zal hij ontelbare keren een dier op het altaar aan de Heer gegeven hebben. Mijn hele leven is bestemd om een levend, heilig en Gode welgevallig offer te zijn. (Romeinen 12:1).

Steeds weer koos Abraham voor het altaar. Het altaar is de verbondsplaats waar Jezus voor mij zijn leven gaf. Daar heeft Hij de Vader aan mij geopenbaard, zijn Naam bekendgemaakt. Zijn leven gaf Hij voor mij.

Het altaar moet ook het einde zijn van mijn eigen 'ik'. Paulus zegt in Galaten 2:20 dat ik met Christus gekruisigd ben. Dat ik niet meer leef, maar Christus in mij. Dat ik dan door **geloof** leef!! Gekruisigd zijn en geloof kun je niet los maken!

Jezus draagt ons op om achter Hem te komen, je te verloochenen, het kruis op te nemen en Hem te volgen. Dat betekent, dat je je leven verliest, zodat je het (Zijn) leven zult vinden! (Matth 16:24 en 25)

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

2 Abraham en het altaar

- 1 Wat sprak je vooral aan tijdens deze les?
- 2 Wat is de betekenis van het altaar?
- 3 Exodus 20:24-26 Welke 3 beloften geeft de Heer bij het altaar? Probeer in eigen woorden te vertellen, wat dat voor je betekent.
- 4 Wat kan ik leren van het altaar bij Sichem / Moré?
- 5 Wat kan ik leren van het altaar tussen Ai en Betel?
- 6 Wat heeft het geven van geld te maken met het altaar?
- 7 Is het offer van de Heer Jezus nog steeds het middelpunt van je leven? Hoe blijkt dat?
- 8 Heb je wel eens een flinke geloofsbeproeving meegemaakt? Vertel erover.
- 9 Probeer Galaten 2:20 uit te leggen in eigen woorden.
Wat is het voordeel als ik sterf op het altaar?

Bid voor elkaar en bemoedig elkaar om de Heer je hele leven toe te wijden.

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelooft, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van ‘geloof hebben in God’. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

3 Integriteit en geloof

‘Zeg daarom, dat je mijn zuster bent, dan kom ik er dankzij jou misschien goed vanaf en loopt mijn leven geen gevaar.’ (Genesis 12:13)

Lees Genesis 12:10-20. Abram kwam op zijn geloofsweg in een crisis terecht. De Bijbel vermeldt niet, dat de Heer hem niet naar Egypte leidde. Vanwege honger trok hij naar Egypte en aanvaardde daar het vreemdelingschap. Het vreemdelingschap is onze status in deze wereld. Als christen kom je soms op onverwachte plaatsen terecht.

In deze wereld worden we aangevallen op onze zuivere, eerlijke, transparante levenswandel. Als we niet zuiver naar elkaar zijn, kunnen we ook niet zuiver naar de Heer zijn.

Van Dale zegt over integriteit:

1 onkreukbaarheid 2 onschendbaarheid van een staat of een persoon

Als we lezen in Psalm 15, dan weten we, dat het naderen tot de Heer is door genade, door Jezus Christus. Toch zal onze levenswijze wel moeten zijn zoals beschreven in Psalm 15.

We proberen ons ongelooft soms aan te vullen met eigen oplossingen, die vaak werelds, onbijbels zijn. Het breekt goddelijk geloof af, ontkracht Gods plan en brengt ons in gevaar.

Integriteit en halve waarheden zijn vijanden van elkaar. Sarai was halfzuster van Abam. (halve waarheid). Integer leven kost je jezelf, cijfert jezelf weg. Het belangrijkste is niet, dat je er goed van af komt, maar dat je er zuiver en godvruchtig uitkomt.

-Vers 17 -> De Heer sloeg farao met zware plagen... Anderen zijn de dupe van onze zonden.

-Vers 18 -> Slecht getuigenis als ik niet integer leef.

-Er is gevaar, dat er patroon ontstaat; gedrag keert terug in H.20 met Abimelek.

-Abraham handelt uit angst; angst is een vijand van geloof

-Ook in de wereld (zie gedrag Abimelek) zijn mensen, die kiezen voor integriteit

-H 26:7 -> Abraham werd in zijn gedrag nagevolgd door zijn zoon Izaak

De wereld let op onze levenswandel. Kan mijn nieuwe levenswandel, mijn christen-zijn; geschonden worden door mijn manier van leven? Ben ik op maandag net zoals ik ben op zondag?

Hoe ben ik thuis, op mijn werk, in mijn huwelijk, in mijn gemeente, t.o.v. mijn meerderen, t.o.v. de belasting, ed.? Waarheen richt ik mijn ogen, oren?

Jezus werd steeds verzocht in zijn integriteit (Lucas 4). Hij koos voor een Gode welgevallige wandel. God ziet, hoort, weet alles. Psalm 139:1-4, 23 en 24. Een integere wandel is een aanbeddende wandel, is een geloofswandel. Ik verwacht het niet van mijn slimmigheden, truckjes, maar van mijn God.

Abraham had berouw, zocht het altaar, en gaf zich volledig over. Fouten maken, vallen is triest. Het is, echter, triester, als je blijft liggen, volhardt in je fouten. Wees nederig, en laat de Heer en anderen je leven tegen het licht, Zijn Licht mogen houden. Als de Heilige Geest vat op je heeft, dan zal Hij in staat zijn om zijn heiligheid in je leven te openbaren.

Efeze 4 v.a. vers 17 t/m H 5 geeft aan hoe we behoren te leven. H4:20 -> *‘Maar gij geheel anders: Gij hebt Christus leren kennen.’* H 5:9 -> *‘wandelt als kinderen des lichts,- want de vrucht des lichts bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid’*

Abram en Lot gaan uit elkaar

Lees Genesis 13

Vers 6: *'maar het land liet niet toe, dat zij tezamen bleven wonen..'*

Abram was geroepen, moest land, familie en naaste verwanten verlaten (Gen 12:1).

Lot was zo maar meegegaan met zijn familie, in het spoor van Abram. Lot was niet een man van geloof en toewijding. Hij was uit op eigen winst, positie, en niet op de leiding van de Heer.

Abram hield niet vast aan positie, maar aan God, Die hem bevestigde. Lot mocht kiezen, nadat de herders ruzie hadden met elkaar, waar hij wilde gaan wonen. Lot liet de keuze niet aan Abram.

Lot koos voor status; Abram koos voor de weg van geloof.

Soms leidt de Heer je uit de kring van mensen, die niet samen met jou de weg van geloof gaan.

Als God jou roept om te wandelen in geloof, betekent dat nog niet, dat anderen geroepen zijn om diezelfde weg met jou te gaan.

Abram was integer, zuiver, onkreukbaar. Hij vertrouwde zich toe aan de Heer van beloften. Hij richtte zijn geloofsoog op de Heer.

Lot was kreukbaar, stond open voor status, verlokking, verleiding, zondige omgeving. Hij richtte zijn oog op de wereld, op de 'lekkere' dingen. (lees 1 Johannes 2:15-17)

Soms is het beter om los te komen van mensen, die je geloof aan zullen tasten. (heb je een ongelovige man / vrouw / kinderen, dan moet je natuurlijk de Heer aanroepen, en geloven dat ze Hem zullen leren kennen. Ook moeten ze door jouw integere wandel Jezus in je zien)

Genesis 13:14 -> *'En de Here zeide tot Abram, nadat Lot zich van hem gescheiden had: Sla toch uw ogen op, en zie...'*

Na het uiteengaan kwam Gods belofte met kracht tot Abram. De Heer ging zich op bijzondere wijze aan hem openbaren, tot hem spreken.

Wil ik wandelen in zuiverheid? Wil ik in waarheid leven? Wil ik geen belemmeringen hebben? Wil ik geloofsblokkades afbreken?

Dan zal ik dicht bij Jezus moeten leven. Dan zal de Heilige Geest mijn leven moeten kunnen beheersen. Psalm 119:9-11 Leven vanuit en door het Woord beschermt me voor zonde, onreinheid, onzuiverheid..

Een leven van compromissen is zo gevaarlijk. Het houdt je af van toewijding. Je verstaat Gods stem niet. Je voelt je veroordeeld door God en je omgeving. Geloofswandel is zuiver en radicaal.

Kom met de kreukels, geschondenheid tot Jezus. Kom tot bekering en berouw. Laat elke stap op de levensweg Hem welgevallig zijn.

Je geloof zal groeien, en de Heer zal oneindig veel meer doen, dan je kunt bidden of beseffen! (Efeze 3:20)

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelooft, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

3 Integriteit en geloof

- 1 Wat sprak je vooral aan tijdens deze les?
- 2 Probeer in eigen woorden te vertellen wat integriteit is, wat dat voor een christen betekent.
- 3 Wat is het gevaar, waarom is het verkeerd als je ‘halve waarheden’ hanteert in je leven?
- 4 Kun je ervaringen delen; op welke wijzen word / werd jij aangevallen op een integere, Gode welgevallige wandel? Hoe ga / ging je daarmee om?
- 5 Wat zijn de gevolgen voor jezelf en anderen, als je niet zuiver leeft, compromissen toelaat?
- 6 Wat kan ik leren van de relatie en de scheiding tussen Abram en Lot?
- 7 Zijn er ook mensen, die jouw integriteit willen ‘kreuken’ en een blokkade zijn voor je geloof? (denk aan bepaalde vrienden, relaties, ed.) . Wat kun je leren van Abram?

Bid voor elkaar en bemoedig elkaar om een integere, zuivere geloofswandel te hebben.

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van ‘geloof hebben in God’. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

4 Abraham, strijder en overwinnaar

‘..Gezegd zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, en geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd.’ (Genesis 14:19)

Lees Genesis 14:1-17 Hier wordt een strijd beschreven waar Abram in betrokken raakt vanwege zijn familie (Lot en gezin). Abram woonde bij Mamre, daar waar hij eerder een altaar gebouwd had (13:18). Mamre betekent: *vettigheid, levenskracht*. Als je in de strijd wilt overwinnen, dan moet je leven bij het altaar, en moet de ‘vettigheid en levenskracht van de Heer’ je deel zijn. Lees o.a.:

Zacharia 4:6-7 -> niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest
Psalm 18:33-40 -> met kracht omgord, aangegord met kracht tot de strijd
Efeze 6:10-18 -> krachtig in de Here en in de sterkte van zijn macht; wapenrusting

Strijden met een doel

Het doel was, om zijn familie terug te halen. Lees ook Jes 42:22

Andere doelen bijv.: -overwinnen van verkeerd denken. Lees 2 Kor 10:3-6
-boze machten. Lees Efeze 6:12
-strijd van het ‘vlees, oude –ik’, overwinnen zonde Lees Rom 7:23-24

Strijden met een plan

Genesis 14:14-15. Hij hoorde van de strijd. Strijd en nood moet duidelijk zijn. Hij riep zijn broeders en zusters bij elkaar. Lev 26:8 en Deut 32:30. Gezamenlijk strijden en overwinnen; de kracht van eenparig gebed (Matth 18:19, Hand 12:5). Goed om bij elkaar te roepen, nood te delen. Een leger van 318 man is niet veel (denk aan leger Gideon, aan Jonathan: 1 Sam 14:6).
Met de Heer aan je zijde, heb je de absolute meederheid!

Laat de Heer de strategie bepalen, ook van je gebed, van het hanteren van het Woord. (bijv. strijd van David tegen de Filistijnen, de ene keer frontaal, de andere keer omtrekkend, wachten op het geluid van voetsstappen in de toppen van de bomen..)

De Heer leert ons te binden en te ontbinden (Matth 16:19)

We hebben in Psalm 18 al gezien, dat de Heer onze hemelse gevechtsinstructeur is.

Strijden met inspanning

Abram moest zich inspannen, zelfs een paar honderd km afleggen. Doorzetten, volharden, niet opgeven, doel voor ogen houden! Psalm 18:38 -> vervolgen, niet stoppen. 18:35 -> een koperen boog spannen, moet je oefenen, grote overwinning komt niet vanzelf!

De grootste strijd van Abram

Abram koos ervoor niet naar Sodom te gaan, daar niet te gaan wonen. Nu komt Sodom naar hem toe met verleiding. (14:17).

Vers 21: Abram krijgt een verleidelijk aanbod: rijk worden vanwege de koning van Sodom. De koning wil zijn bron van zegen, rijkdom worden. Verleiding is de grootste strijd (Matth 4:8-10).

De duivel komt meestal niet met veel kabaal, grof geweld, maar met verleiding, verzoeking.

De keuze van Abram

Abram kon zich richten naar de koning van Sodom met zijn vele bezittingen, verleidelijke zaken. Hij kon zich ook richten naar de Koning van Salem, Koning van gerechtigheid (Hebr 7:2) en Koning van Vrede!

Van wie verwacht ik mijn zegen, mijn hulp? Van mijn hemelse Koning van gerechtigheid en vrede, van de hemelse Hogepriester Jezus? (Hebr 4:14-16) Of verwacht ik het van deze wereld?

Abram was moe. Vermoeidheid kan een zwakke plek zijn, een poort voor Sodom. Abram had zelfingenomen kunnen zijn met zijn prestatie.

Zijn hart ging, echter, uit naar de hemelse ontmoeting, naar de verzadiging met brood en wijn.

Abram gaf de Heer zijn offer, was dankbaar voor de tegenwoordigheid van God. Hij eerde de Heer voor de overwinning!

De zegen van de Heer

De Heer geeft alle mogelijkheden om te strijden en te overwinnen. De duivel is een verslagen vijand. Toch moeten we van tijd tot tijd dwars door moeite en strijd heen. Ook worden we opgeroepen om actief de strijd aan te gaan. (passieve christenen zijn verslagen christenen). De Heer geeft wapens, leert ons daarmee te vechten. Hij levert het strijdplan, gaat voor ons uit.

In de strijd staat onze hemelse Melchizedek klaar, Hij ziet je en komt je tegemoet! Hij bidt en pleit voor je. Zoek daarom zijn tegenwoordigheid. Hij versterkt met Brood en Wijn, de Kracht van zijn leven, zijn bloed, zijn volbrachte werk!

Keer Sodom de rug toe en richt je op Hem. Hebr 12:1-2.

Geloof, dat je door Hem meer dan overwinnaar zult zijn!

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

4 Abraham, strijder en overwinnaar

- 1 Welke doelen heb je om de strijd aan te gaan, waarin, waarover heb je overwinning nodig?
- 2 Op welke wijze, met welk plan ga je de strijd aan?
- 3 Zijn er anderen, waarmee je samen kunt strijden? Hoe?
- 4 Heb je al eens overwinning ervaren bij eerdere strijd toen je samen met anderen een leger vormde? Vertel erover
- 5 Ervaar je zelf ook wel eens het gevaar van de koning van Sodom die naar je toe komt? Hoe ga je daar mee om?
- 6 Wat betekent de aanwezigheid van de ‘Hemelse Melchizedek’ voor jou, speciaal als je door moeite heen gaat?
- 7 Ervaar je, dat de Heer je leert om met zijn wapens, wapenrusting om te gaan?

Bid en strijd voor elkaar totdat er een doorbraak is!

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

'..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelooft, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.' (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van 'geloof hebben in God'. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

5 Abraham gelooft de God van het verbond en van de belofte

'..en zie, het Woord des Heren kwam tot hem.. En hij geloofde in de Here..'Genesis 15:4, 6
'Te dien dage sloot de Here een verbond met Abram..' (Genesis 15:18)

A) Gen. 15:1

Nadat Abram gekozen had voor Melchizedek en niet voor de koning van Sodom, kwam het Woord van de Heer tot Abram in een gezicht:

1) Vrees niet 2) Ik Ben 3) Ik zal zegenen

De Heer wil ons gezicht, onze blik daarop richten.

B) Gen. 15:2

Abram maakt zijn nood aan zijn Here bekend

C) Gen. 15:4

De Heer spreekt duidelijk, concreet, gericht

D) Gen. 15:5

De Heer toont zijn beloften. Zelfs / juist in donkerte kan God zijn beloften tonen. Dr. Cho zegt, dat Abram in al die sterretjes waarschijnlijk de gezichten van zijn nageslacht zag.

E) Gen. 15:6

Gerechtigheid door geloof.

E) Gen.15:8-21

Gods verbond met mij is eenzijdig, niet door mijn werk, verdienste. Zijn volbrachte werk is mijn basis. Geloof in het verbond, in Zijn onmetelijke genade. Weten, zekerheid door het kruis van Jezus.

Vele jaren verstreken, sinds Abram geroepen werd. Geloof brengt volharding voort.

Tegenslag, verkeerde keuzes, etc. hielden Abram niet af van de belofte.

F) Gen. 17:1

God noemt zijn **Naam**, verbindt daaraan de vervulling van de belofte.

G) Gen. 17:1 en 3

Abram moet een relatie hebben met de Heer, hij is nederig.

H) Gen. 17:4-8

Van Abram naar Abraham. Jarenlange vertrouwensrelatie, **groeit** in geloof. God vertrouwt je meer toe.

Vaderschap zat al in het hart van Abraham. Verschillende maten van geloof: klein geloof, weinig geloof, geloof, veel geloof groot geloof, bergen-verzettend geloof.....

I) Gen. 17:10-14

Besnijdenis, Coll. 2:11. Afleggen van het lichaam des vlees. Wedergeboorte, doop. Niet meer wandelen in het vlees, maar in de Geest. Abraham handelde in **gehoorzaamheid**.

J) Gen. 17:17-19

De Heer komt je in je twijfel, menselijkheid tegemoet. De Heer zet zijn 'Nee!' tegenover mijn 'Och..' 2 Kor. 1:19-20 **De Heer zegt: 'Ja!' en ik zeg: 'Amen!'**

K) Gen. 18:1-8

Abraham ontmoet de Heer bij Mamre (vettigheid), bij het altaar. Hij buigt, erkent Hem als zijn Heer, en zegen Hem ->**aanbidding**. De Heer is erg welkom in heel Abraham's bestaan.
..'terwijl zij aten..' **Abraham had een intense relatie met de Heer.** Psalm 25:14

L) Genesis 18:14

De Heer laat zijn Woord tot je komen; Hij zegt dat niets voor Hem te wonderlijk is,
Hij is Wonderbaar! (Rich 13:18).

Marc 10:27 **Alle dingen zijn mogelijk bij God!**

Marc 11:22-23 **Alles is mogelijk voor wie gelooft!**

Ook Sara achtte Hem, die het beloofde, betrouwbaar. (Hebr. 11:11). Samen versterkten zij elkaars geloof.

De belofte van de Heer moet persoonlijk worden.

Hij geeft zijn '**Logos**' aan ieder, al het hele Woord. Zijn '**Rhema**' komt als een persoonlijke belofte.

Ik moet wel zijn Logos kennen, zijn Woord opbergen in mijn hart.

Hij belooft door zijn Woord, teksten, gedeelten. Ook door prediking. Rom. 10:14

Rom. 10:17 Geloof uit het horen en het horen door het Woord van Christus.

Hij openbaart Zich ook door profetie, beelden, gezichten, dromen, het fluisteren van de Geest.

Leef ik dicht genoeg met en bij Hem, dat Hij zijn beloften aan mij kan geven?

Kan Hij zijn verbond aan mij bekend maken?

Ben ik volhardend in het vasthouden van de belofte? 'Sta' ik op Gods Woord?

Waarschijnlijk keek Abraham vaak naar de sterren, naar het zand. Hij bracht steeds weer de belofte in zijn herinnering.

Richt je geloofsoog op DE ALMACHTIGE, DE WONDERBARE!

Hij wil oneindig veel meer doen, dan wij bidden of beseffen! (Efeze 3:19-20)

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

5 Abraham gelooft de God van de belofte en van het verbond

- 1 Welke dingen heb je specifiek geleerd tijdens deze les?
- 2 Heb je wel eens ervaren, dat de Heer persoonlijk tot je sprak, zijn belofte gaf? Hoe?
- 3 Aan het kruis heeft de Heer zijn verbond met mij gesloten. Wat betekent dit voor je?
- 4 Hij noemt zijn Naam, verbindt zijn belofte daaraan. Wat betekent dit voor je?
- 5 Wat kunnen we leren van de besnijdenis van Abraham?
- 6 Waarom is een intense relatie met de Heer voorwaarde om zijn belofte te ontvangen?
- 7 Hoe ontstaat geloof? (Rom 10:17)
- 8 Heeft de Heer je beloften gegeven? Kun je er iets over vertellen?

Bid en voor elkaar dat de Heer tot ieder kan spreken, en dat iedereen volharding zal hebben.

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van ‘geloof hebben in God’. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

6 Abraham en Izaäk, zoon van de belofte

‘maar wat zegt de Schrift: Stuur die slavinnen en haar zoon toch weg. Want de zoon van de slavinnen zal geen erfgenaam zijn, alleen de zoon van de vrijgeborene vrouw. Welnu, broeders en zusters, wij zijn geen kinderen van een slavinnen, maar van de vrije vrouw.’ Galaten 4:30-31 (GNV)

Hoewel Abraham geloofde in de belofte, kwam er toch ook twijfel in zijn hart. Hij richtte zich even niet op de concrete, duidelijke belofte van God, maar wilde de Heer ‘een handje helpen. Gen 16:2 ‘Abram luisterde naar Sarai.’ Naar wie luister je, wie zijn je raadgevers?

Als je je eigen koers uitzet, afwijkend van die van de Heer, kom je in problemen, dreig je het doel te missen. Zo kennen we het hedendaagse probleem in het Midden-Oosten. Dit komt voort uit de keuze van Abraham.

In deze les gaat het er niet om of we wel of geen sympathie hebben met Hagar en haar zoon Ismaël. De Heer liet hen niet los. (Genesis 21:13)

Het gaat er in deze les om, dat we ons verbonden – één weten met de zoon van de belofte.

Izaäk wordt geboren, de zoon van de belofte. Als hij niet geboren zou zijn, dan was het volk van Israël niet ontstaan, was het Woord er niet gekomen, en was de Christus niet geboren.

In Genesis 21:33 plantte Abraham een tamarisk (duurzaam onvergankelijk hout met altijd groen loof), en riep de naam van de Here, de Eeuwige God aan (El Olaam). Abrahams tijd veranderde; de eeuwige God verandert nooit.

Na de geboorte van Izaäk breekt een nieuw tijdperk aan, het tijdperk van geloof, leven uit de belofte, Geest. Hagar en haar zoon (het oude tijdperk van vlees, ongelof) moeten weggezonden worden.

Een bedeling (Galaten 4:24) is **een periode van tijd**, waarin God Zich op een bijzondere wijze bezig houdt met de mensen in betrekking tot zonde en verantwoordelijkheid van de mens. Deze tijdsperiodes zijn niet (per definitie) gelijk qua duur.

Een andere definitie is dat het woord Bedeling staat voor [een periode] waarin een regeling geldt of van toepassing is of een bepaald regime of beheer.

De meest eenvoudige bedelingenleer onderscheidt 3 bedelingen:

- 1 de bedeling of heerschappij van de Wet (= verleden);
- 2 de bedeling of heerschappij van de Genade (= heden);
- 3 de bedeling van het Messiaanse Koninkrijk (= toekomst).

We zien o.a. in de Romeinen- en de Galatenbrief de geestelijke betekenis van de geschiedenis van de twee zonen van Abraham.

Paulus schrijft aan de Galaten vele malen over de vrijheid in Christus. Hij waarschuwt om de vrijheid niet kwijt te raken en niet weer in slavernij te komen (Galaten 2:4. 5:1)

Galaten 2:15, 16, 21, 3:11-> wij zijn **gerechtvaardigd door het geloof** in Christus Jezus, en niet door de werken der wet. Als ik gerechtigheid door de wet verwacht, is Jezus voor niets gestorven. Dan ben ik onder *betovering* gekomen ((3:1)

3:7 -> 'zij die uit het geloof zijn, zijn kinderen van Abraham.

Als ik het dus verwacht van de werken van de wet, ben ik onder de vloek. Christus heeft mij van die vloek vrijgekocht, door aan het hout te hangen (3:13).

Zo is de zegen van Abraham ook tot ons gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door geloof! (3:14)

Romeinen 7 leert ons dat we geen overwinning hebben door te wandelen in het vlees. Het 'ik' staat op tegen het leven door de Geest.

Waarvoor dient de wet dan? Paulus zegt in Romeinen 7:7 dat **de wet zonde doet kennen**.

Galaten 3:19 '...om de overtreding te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen, waarop de belofte sloeg. Het zaad is de Christus (Galaten 3:16)

Vers 24 -> de wet is een tuchtmeester tot Christus. Nu ben ik niet meer onder de tuchtmeester.

Romeinen 7:6 -> '**maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar**, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de **nieuwe staat des Geestes** en niet in de oude staat der letter.'

Galaten 3:28-29 door geloof allen één in Christus, zaad van Abraham en naar de belofte erfgenamen!

Galaten 4:21-31 Abraham had twee zonen, één bij de slavin en één bij de vrije.

Ismaël: leven in het vlees, onder de wet, onder slavernij van wet en zonde.

Izaäk: leven vanuit de belofte, leven door de Geest, vrijheid, hemels Jeruzalem is mijn moeder, geboren uit de Geest. Hij was kind van de belofte (erfgenaam); ik ben door Christus kind van de belofte.

Ismaël vervolgt Izaäk. Vlees tegen geest. Slavernij tegen vrijheid, wettisch leven tegenover de overvloed in de Geest.

Ik moet de slavin en haar zoon wegzenden.

Lees Coll 2:16-19. Ik moet niet leven bij de schaduw, maar bij de werkelijkheid: Christus!

Abraham had geloof in de belofte. Hebr. 11:9 en 10. Ik heb deel aan diezelfde belofte. Ik moet geloof hebben in de Zoon van de Belofte, Jezus Christus. Hij stelt mij in de vrijheid.

In deze tijd zijn zowel de Joden als de nakomelingen van Ismaël slaven van de zonde, terwijl Israël wel uit de 'vrije' geboren is. Het moment dat het nageslacht van Izaäk, van Ismaël, en van de gehele heidense wereld Jezus aannemen als Redder en erkennen als de Zoon van God, worden ze verlost uit de slavernij en komen ze in de vrijheid.

Het maakt niet uit, uit welke moeder je geboren bent, het hemelse Jeruzalem (dat is de onze erfenis, de vrijheid in Christus) is onze moeder.

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

'..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.' (Rom. 4:20-22)

6 Abraham en Izaäk, zoon van de belofte

- 1 Welke dingen heb je specifiek geleerd tijdens deze les?
- 2 Hoe heb je ontdekt, dat je een zondaar was?
- 3 Wat heb je met die ontdekking gedaan?
- 4 Waarom kan het houden van de wet een 'slavenjuk' zijn?
- 5 Wat betekent het, om te geloven in de Zoon van de belofte?
- 6 Zend de slavin en haar zoon weg. Zijn er slavenjukken, die je weg moet zenden?
- 7 Het hemels Jeruzalem is onze moeder. Hoe ga je met die vrijheid om?

Bid en voor elkaar dat de vrijheid in Christus realiteit zal zijn voor iedereen. Zend de slaaf en haar vrucht weg.

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van ‘geloof hebben in God’. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

7 Het geloof van Abraham op de proef gesteld

‘Door het geloof kon Abraham, toen hij op de proef werd gesteld Izaak als offer opdragen. Hij die de beloften had ontvangen, was bereid zijn enige zoon te offeren.’ (Hebr. 11:17)

INLEIDING

Dagelijks gebeuren er dingen die nu eenmaal plaats moeten vinden in het leven van alledag. Er zijn echter ook zaken die we in de “School van geloof” als testen moeten ondergaan anders weten we nooit waar wij geestelijk zijn. Abraham onderging eerst de “familietest” toe hij moest wegtrekken (11:27–12:5), gevolgd door de “hongersnoodtest,” toen hij naar Egypte ging voor hulp (12:10–13:4). Daarna kwam de “geeftest” toen hij de eerste keus voor het land weggaf (13:5–18). Vervolgens de „strijdtest“ toen hij de koningen versloeg (14:1–16) en de „fortuintest“ bij Sodom (14:17–24). Hij faalde voor de „vaderschapstest“ bij Sara en Hagar (Gen 16) en onderging de „afscheidstest“ waardoor zijn hart brak (21:14–21). Nu komt de “geloofstest”.

Deze geschiedenis laat zien dat echt geloof echte acties, uitdagingen en crisissen in ons leven brengt (Jac 2:17) en hebben als doel ons te testen (Jac 1:2-4). Satan verleidt ons om het slechtst in ons naar buiten te brengen, maar God beproeft ons om het beste naar boven te brengen (Jac 1:12 – 15). Het Boek beschrijft de uitkomst in Jac 2:21: “zijn geloof werd pas écht geloof door wat hij deed”.

Lees Genesis 22:1-19 Hierna... Genesis 21 spreekt van de geboorte en hoofdstuk 22 spreekt van de crisis van de zoon. Izaak is de drager van de belofte. God, die nageslacht beloofd heeft aan Abraham, beproeft het geloof. Het offeren van Isaäk op het altaar was de zwaarste beproeving voor Abraham na de beproevingen Hij had opstandingskracht ervaren in zijn eigen lichaam (Rom 4:19-21), dus wist hij wat God kon doen. Beproeving is in de grondtekst ‘Nissah’ Betekenis is: ‘opheffen’. De Heer heft Abraham op, weegt de waarde van zijn geloof, gehoorzaamheid en liefde. Hij heft hem als een banier (‘nēs’) op temidden van de volken, als een voorbeeld.

V1 – WAAR GELOOF KOMT VOORT UIT EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Abraham wordt bij zijn naam genoemd. Hij antwoordt met: ‘Hier ben ik.’ Dit spreekt van een open, toegewijde relatie. Reageren wij ook met onze beschikbaarheid?

V2 – WAAR GELOOF BRENGT BEPROEVINGEN

De opdracht is: ‘Neem...ga...offer...’ ‘Uw zoon, uw enige, die gij liefhebt’. De Heer weet precies wat Hij vraagt. Hij kent het hart. Het is niet een keihard bevel, maar een opdracht, gebod vanuit een liefdesband. Brandoffer betekent ook wel: ‘doen opgaan tot opgangsgave’. Eigenlijk moest Abraham zijn zoon doen opgaan naar de Eeuwige.

Naast de beproeving van geloof was het ook een beproeving van liefde (hier wordt voor de eerste maal het woord “liefde” in de Bijbel genoemd). Abraham had zijn zoon lief, maar hij had God nog meer lief. Isaäk was Gods geschenk aan Abraham, maar het geschenk moest een offer aan God worden. Als het geschenk belangrijker wordt dan de Gever, wordt het een afgod. God wilde geen kinderoffer maar Abraham’s hart! Het was ook een beproeving van zijn hoop, want Gods heilsplan voor de wereld was verweven met Isaäk. Als Isaäk stierf, hoe kon het Joodse volk dan worden gevormd en de Heiland worden geboren? Maar Abraham had een levende hoop omdat hij op de levende God vertrouwde (1Pet 1:3).

V3 WAAR GELOOF VRAAGT PUNCTUELE GEHOORZAAMHEID EN VOORBEREIDING

Het geloof eist geen verklaringen; waar geloof rust op beloften en gehoorzaamheid wat in vers 3 heel concreet wordt beschreven (vgl dit met Gen 12:4 -> hij ging).

Dit was dan ook het moment van zijn leven, het grote geestelijke kruispunt. Iedere christen zal kruispunten, crisissen in het geestelijk leven tegenkomen, waarin hij heel precies in gehoorzaamheid dient te handelen. Abraham kon deze crisis met niemand delen. Het ging tussen hem en zijn Heer. Abraham onderhandelt hier niet met de Heer, zoals hij wel deed in hoofdstuk 18 (Abraham pleit voor Sodom). Hij weet, dat de Heer hem de volle prijs vraagt. Abraham moet offeren op Moria, de latere tempelberg. In 2 Sam .24:18-25 wordt beschreven, dat David op diezelfde plaats de ‘volle prijs’ moest betalen. Abraham moest offeren op de plaats, die de Heer hem wees. Niet op een plaats (bijv. een uurtje vanaf zijn tent). Het offer, en de derde dag: Abraham kon door de derde dag over Moria heen kijken, **de opstandingskracht van Pasen is het fundament!**

V4 WAAR GELOOF VRAAGT KARAKTER

De reis nam drie dagen en onderweg zullen bij Abraham gedachten opgekomen zijn als “waar ben ik aan begonnen”. Maar hij bleef bij zijn besluit en trok door.

V5 WAAR GELOOF GAAT SAMEN MET AANBIDDING, IS PERSOONLIJK EN POSITIEF

Abraham spreekt tot zijn knechten niet over het grote offer, dat hij moet brengen. **Hij spreekt over aanbidden!** Elk offer, aan de Heer gebracht moet aanbidding zijn! Hij vroeg zijn knechten achter te blijven omdat waar geloof persoonlijk doorleeft moet worden. Abraham meldde dat ze samen zullen terugkeren. Abraham geloofde in Gods voorziening. Isaak vroeg ‘Waar is het lam ten brandoffer?’

Deze vraag wordt nog vandaag gesteld door een bange en verwarde wereld. Waar is dat Lam? Waar zoeken wij onze redding? De wereld stelt de juiste vraag, maar zoekt het verkeerde ding.

Sommigen zoeken dit lam misschien in de richtingen maar het reddingsplan kan niet gevonden worden in:

- a. Het lam van onderwijs of leerstellingen
- b. Het lam van de goede werken
- c. Het lam van de Europese Unie
- d. Het lam van de besprenging of kerklidmaatschap, etc.

In Abrahams’s antwoord in vers 8 staat eigenlijk: ‘De Here ziet het voor zich!’ Als Hij het lam ziet, kan ik gaan! Waar komt dit geloof vandaan? Het is opstandingsgeloof wat volgens Rom 4:17 en Heb 11:17-19 al in Abraham leefde! Hij spreekt niet meer over “mijn zoon” maar de jongen; in zijn hart heeft hij hem al aan de Here overgegeven.

V9 WAAR GELOOF WORDT BEOEFEND OP DE JUISTE PLEK EN PROCEDURE

Pas later worden door Mozes de offer procedures doorgegeven waarbij een dier eerst gedood werd en daarna op het vuur op het altaar gelegd. Abraham legt echter zijn zoon eerst op het altaar. Hij verwacht antwoord van God, met het mes in de hand. Hij laat zo zijn zoon opgaan als een opgangsgave. Het mes en vuur beelden ook het oordeel uit. Hier is het offer van Abraham en ook van Izaak aanbidding en overgave. Lees Romeinen 12:1-2.

Vuur heiligt, zuivert. Galaten 6:14 -> onthechten van de wereld en hechten aan God.

V10 WAAR GELOOF MAAKT DE HARTSGESTELDHEID OPENBAAR

Het mes is een instrument van de dood en het vuur reiniging; beide zijn nodig voor de uitvoering van het oordeel. Hij was klaar om het mes te gebruiken en deze houding maakte zijn hart openbaar God. De Heer eiste geen moord op Izaak. Dat is het moment waarop geloof bevrucht wordt; toen was genoeg voor God!

V11 WAAR GELOOF BLIJFT BESCHIKBAAR VOOR GOD

Abraham antwoordde opnieuw midden in de grootste crisis van zijn leven “hier ben ik”.

V12 WAAR GELOOF BLIJFT GEHOORZAAM AAN GOD

Abraham volgde opnieuw Gods instructies op en God zelf vertelt hem dat zijn geloof echt is. Pas in de crisis blijkt of ons geloof waarachtig is en God zelf zal dat bevestigen in ons leven!

Vers 12 noemt de engel eerst: *de jongen*, en dan: *uw zoon*. **God staat op de eerste plaats bij Abraham.** Wie, wat, staat bij mij op de eerste plaats? Gezin, familie, baan, huis, sport, geld, hobby..? (Luc 18:18-30, 14:25-27). De Heer zal ons geloof, overgave ‘wegen’; is Hij in alles de Grote Nummer Eén? Een offer heeft meestal ‘genoegdoening tot doel.

V13 WAAR GELOOF ZIET DE VOORZIENINGEN VAN GOD

Isaak vraag waar is het lam en de Heer voorziet in een ram. Het ram bracht redding en verlossing, later blies men de sjofar, de ramshoorn als teken van redding en overwinning. Letterlijks staat er, dat hij de ram nam en hem deed opgaan onder zijn zoon. De ram draagt, verheft al, wat op het altaar gelegd wordt. Mijn offerande heeft pas waarde, als de Heer de Offerram, het Lam van God in mij ziet. Elk offer, wat geen basis heeft in het volbrachte werk van Jezus is zonder waarde.

V14 WAAR GELOOF ERKENT DE SOEVEREINITEIT VAN GOD

Abraham noemde de plaats Jehova-Yireh wat betekent "de Heer zal erin voorzien". De naam was Gods voorziening voor Isaäk. Op deze berg Moria werd later de tempel van Salomo gebouwd (2Kron 3:1). Golgotha was daar dichtbij. Op die plek bood Abraham zijn zoon aan en werd daar de Here Jezus Christus gekruisigd. Hier is de plek waar God intussenbeide kwam. Jezus Christus is Gods voorziening voor de hele wereld. Door deze bijzondere ervaring zag Abraham Christus door het geloof en heeft hij zich verblijd (Joh 8:56).

Nadat God ons heeft beproefd, openbaart Hij Zich aan ons op een nieuwe wijze (Joh 14:21-23).

V16-18 WAAR GELOOF IS DE SLEUTEL VAN GEHOORZAAMHEID WAARDOOR OOK ANDEREN GEZEGEND WORDEN

'..omdat je dit gedaan hebt, je hebt naar Mij geluisterd.' Vertrouwen, geloof en gehoorzaamheid zijn onmisbare sleutels bij beproeving. Abraham kwam er overwinnend doorheen omdat hij vertrouwd op God (Heb 11:17-19). En zijn eigen beproeving had uitwerking op andere mensen, hele volken en zelf ons vandaag!

V6-8 WAAR GELOOF IS PROFTISCH

Zoals gezegd gebeurde dit alles op de berg Moria waar de tempel uiteindelijk werd gebouwd. Isaak had gevraagd, „waar is het lam?“ maar God zelf had voorzien in een ram. Het antwoord op zijn vraag kwam in de Persoon van Christus: „Zie het lam Gods!“ (Joh 1:29) In vers 14 staat “Op de berg des HEREN zal erin voorzien worden”. Christus werd gezien in de tempel, en werd toen als enige zoon van God (Gen 22:2) gedood op Golgotha. Zie ook Joh 8:56.

V6 HET GEEFT UTING AAN GODS VERLOSSINGS PLAN: het hout staat als beeld van de zonde (1Pet 2:24) wat God op Zijn eigen zoon legde op Golgotha (Jes 53:5 en Rom 8:32)

V7 DE STRIJD IN GETHSEMANE waar Jezus vrijwillig (net als Isaak) zei tegen Vader: hier ben ik om uw wil te doen (Luc 22:42).

V8a DE AANKONDIGING VAN GODS VERLOSSINGSPLAN door Johannes de Doper (Joh 1:29).

V8b DE ONLOSMAKELIJKE VADER-ZOON RELATIE; zij handelden “beiden tezamen” staat er twee maal (:6 en 8) wat wordt uitgebeeld in Joh 3:16 en 1Joh 3:16. Jezus is de geliefde Zoon van de Vader (Mat 3:17) en omgekeerd heeft de Zoon de Vader lief (Joh 14:31).

V12 Een plaatsvervangend offer was nodig!

TOT SLOT

1 Kor 10:13 geeft in de NBV aan, dat de Heer trouw is, en dat we niet boven onze krachten beproefd worden. Hij zal een uitweg geven. Beproeving is noodzakelijk. Het test ons geloof. Beproeving kan best heel zwaar zijn. Lees 1 Petrus 1:6 en 7 NBV. Toch is het resultaat zeer kostbaar.

Ook de Hoeksteen Jezus is van alle kanten, op allerlei wijzen beproefd, en betrouwbaar gebleken. Sterke bomen zijn in de groei beproefd, hebben winden moeten doorstaan, om sterk te zijn, en stand te kunnen houden, als zware stormen hen teisteren.

Veel christenen lopen weg voor beproevingen, geven op. Ze zijn teleurgesteld, zien beproevingen als het werk van de duivel. We moeten, echter, in elke beproeving ons oog richten op het Lam Gods. Laten wij in elk facet van ons geestelijk leven een beproefd geloof hebben, zodat de echtheid zichtbaar zal zijn voor God en voor de wereld. Onze woorden alleen zeggen niets over een sterk, beproefd, betrouwbaar geloof. Het gaat erom hoe we handelen, reageren, als de Heer test wat er in ons hart is. Zijn we dan gehoorzaam, en verwachten we, dat onze Hogepriester barmhartigheid, genade en hulp zal geven (Hebr. 4:16) Hij zal in de beproeving ook de uitweg geven!

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelooft, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

7 Het geloof van Abraham op de proef gesteld

- 1 Wat sprak je aan in deze les?
- 2 Welke verband zie je tussen geloof en gehoorzaamheid?
- 3 Wat is het verschil tussen een beproeving en verzoeking?
- 4 Op welke wijze ervaar je zelf wel eens beproevingen en testen?
- 5 Welke invloed heeft dat op je geloof? Is het daardoor gegroeid?
- 6 Wat betekent “Moria” voor jou persoonlijk?
- 7 Deel met een praktisch voorbeeld waarom de Heer het allerbelangrijkste is voor je leven.
- 8 Welke beloften ontving Abraham na de test en op welke wijze zouden die ook voor ons gelden vandaag?

Dank de Heer voor Moria. Dank, Hem, dat Hij door Jezus altijd weer voorziet, helpt. Bid en strijd voor elkaar dat de Heer in elke beproeving mag heersen, en het geloof zal groeien.

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

'..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelooft, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.' (Rom. 4:20-22)

In deze serie leren we door het leven van Abraham om ons geloof te ontwikkelen. Ook ontdekken we, wat de gevolgen zijn van 'geloof hebben in God'. Dit komt je niet aanwaaien, maar is het resultaat van een levende relatie met de levende Heer, de God van Abraham, de vader van alle gelovigen!

8 Abraham gelooft in zijn eeuwige bestemming

'Door het geloof heeft hij vertoeft in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jacob, die medeërfgenen waren van dezelfde belofte; want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is.' (Hebr 9-10)

We zien, hoe Abraham en Sara hun dagen 'volgemaakt' hebben! Abraham was van het leven verzadigd (Gen 25:8) De Heer kon tot zijn doel komen met Abraham.

Vgl. met Paulus: 2 Tim. 4:7-8 Wat een geweldig getuigenis. Je leeft niet om je te richten op het tijdelijke, wij zijn bestemd voor het eeuwige!

Abraham geeft 'de fakkel' door. Genesis 24 spreekt over het huwelijk van Isaak en Rebecca. Abraham verlangt, dat zijn zoon vrucht zal voortbrengen. In dit verhaal ligt een prachtige symboliek. Abraham gedraagt zich als een vader. Ook wij moeten vaders en moeders zijn / worden in Gods koninkrijk.

Vaders willen ook in de toekomst Gods vrucht zien.

Abraham is een beeld van de hemels Vader

Isaak is een beeld van de Zoon, Jezus,

zijn knecht is een beeld van de Heilige Geest,

Rebecca is een beeld van de Gemeente

De eerste begrafenis vinden we opgetekend in Genesis 23:19, waar Abraham zijn vrouw Sara begraaft in de spelonk van het veld Makpela. Meerdere voorbeelden kunt u lezen in Genesis 35:19; Genesis 35:29 en Genesis 50: 12-13. En natuurlijk niet te vergeten Johannes 19:41-42 dat vertelt over de begrafenis van Jezus Christus, wiens voorbeeld we allen toch volgen!

Begraven heeft behoudens dat het een bijbels gebruik is ook een diepere betekenis. Begraven dienen we niet te zien als een laatste handeling in verbinding met het aardse leven. Begraven is een eerste handeling in verbinding met het eeuwig lichamelijk voortbestaan in de toekomst. In 1 Korintiërs 15:3-4 kunt u lezen dat Jezus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derde dage opgewekt, naar de Schriften.

Crematie is weliswaar ook een oud gebruik, doch slechts in een bepaald deel van het heidendom voorkomend. Binnen deze culturen werden de doden verbrand om zoveel mogelijk lichamelijk contact te vermijden. De dood werd als onrein beschouwd.

Crematie onder de invloedssfeer van boeddhisme en hindoeïsme heeft te maken met de gedachte dat de geest van de overledene uit het lichaam bevrijd moet worden. Binnen deze heidense gedachtegang wordt het lichaam als een minder betekenisvol deel van de mens gezien. Het lichaam belemmert zelfs de ontplooiing van de ziel. Door vernietiging van dat lichaam kan de ziel zich bevrijden.

Crematie in onze tijd heeft niets te maken met bijgeloof en onwetendheid. De moderne crematie vindt haar oorsprong in het rationalisme. Vanuit deze denkrichting wordt alles wat wijst naar het bovennatuurlijke, dat niet met het natuurlijke verstand kan worden begrepen, als niet ter zake doende beschouwd. Zo ook de christelijke opstandinggedachte. Vanaf ongeveer 1850 is crematie vanuit Italië weer over West-Europa verspreid. Door het aardse lichaam te verbranden wil men de opstandinggedachte belachelijk maken. De vrijmetselarij heeft hierin een prominente rol gespeeld. Iedere christen behoort zich te laten begraven! Ook op www.nleg.nl staat belangrijke informatie over begraven of cremieren.

Begraven spreekt van zaaien (1 Kor 15:35-49) Zaaïen is een beeld van geloof, verwachting, hoop! WE geloven, over de dood heen in opstanding! Als Christus niet is opgewekt, dan in mijn geloof zonder vrucht en ben ik nog in mijn zonden (! Kor 15:17)

Als een christen iemand moet missen is er verdriet, vanwege het gemis. Toch is er geen wanhoop. Lees 1 Tess 4:13-18 In de vorige les hebben we gezien, dat ons geloof ook hierin getest wordt. We moeten elkaar aansporen, vermanen om deze geweldige waarheid vast te houden.

Abraham kon het graf krijgen. Toch koos hij ervoor, om in niets vast te zitten aan de wereld. De grond werd zijn eigendom. Voor ons geldt, dat we, als de Heer ons thuis wil halen, we geen ankers mogen hebben in de wereld. Hebr 6:18-19 zegt, dat ons anker reikt tot binnen het voorhangsel. We moeten dus verbonden zijn met de troon van genade. Hebr zegt, dat Abraham in tenten woonde. Hij bezat geen blijvende woning op deze wereld. Hij had zich al gericht op zijn eeuwig huis (Joh 14:1-3).

Paulus zegt in 2 Kor. 5:1 'Wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Lees het hele gedeelte aandachtig van 2 Kor 4:16-5:10

Het belangrijkste voor Abraham was, om vanaf zijn roeping de Heer te volgen tot de eindstreep. Hij gaf niet op. Hij hield zijn oog op de Voleinder van zijn geloof. Dat is ook onze opdracht (Hebr 12:1-2)

Velen beginnen hun geloofswandel, maar haken na verloop van tijd af; ze zakken op de scholen van geloof. Laten we doorgaan, en in elk facet van ons leven geloof hebben in onze God.

Hebr 11:1 zegt: Het geloof nu, is de zekerheid der dingen die men hoopt, en het bewijs der dingen die men niet ziet.

Hebr 11:6 zegt: ..maar zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.

Laten we de God van Abraham steeds weer ernstig zoeken, en geloof hebben in zijn Almacht.

ABRAHAM, DE MAN VAN GELOOF

‘..maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.’ (Rom. 4:20-22)

8 Abraham gelooft in zijn eeuwige bestemming

- 1 Wat sprak je vooral aan tijdens deze les?
- 2 Probeer te vertellen wat 2 Tim 4:7-8 je persoonlijk zegt. Is dit (straks) ook jouw getuigenis?
- 3 Heb je wel eens afscheid moeten nemen van ‘dierbaren’. Kun je iets vertellen over rouw, verdriet, hoop, geloof?
- 4 Vertel kort, wat jij vindt van cremeren of begraven.
- 5 Welke hoop vinden we in 1 Tess 4:13-17?
- 6 Wat kan ik leren van het feit, dat Abraham in een tent woonde?
- 7 Zou je bereid zijn, als je de aardse tent zou moeten verlaten om bij Hem intrek te nemen?
- 8 Wat heb je in deze serie vooral geleerd van het geloof van Abraham? Ben je in je geloof gegroeid?

Bid voor elkaar en bemoedig elkaar om het geloofsoog op de Heer te richten, om in geloof en verwachting uit te zien naar de hemelse stad. Bid, dat we ook nu een geloofswandel zullen hebben, waarin we bruikbaar en een zegen zullen zijn in deze wereld.